

Новини Трускавця та регіону

Крамарі як надокучливі мухи

Генеральний директор ЗАТ «Трускавецькурорт» Віктор Жданов занепокоєний тим, що окремі підприємці, які торгують різним крамом в санаторіях та оздоровницях ЗАТу, мало не за руку чіпляються до перехожих гостей-пацієнтів, пропонуючи свій товар. А це виходить за рамки етики і відповідно з такими орендарями, які порушують правила внутрішнього розпорядку, треба розривати угоди про співпрацю, повідомляє газета «Трускавецькурорт». До речі, ця проблема є характерною і для інших санаторіїв нашого курорту.

Власна інформація

Вісті з Борислава

- 22 серпня відбулися традиційні тустановицькі фестини – на співочому полі біля озера. Людей з храмовим празником (Преображення Господнього) і 19-ю річницею Незалежності України вітали настоятель храму в Тустановичах о. Ярослав Химин, голова територіального комітету Володимир Веприк, самодіяльний хоровий гурт «Відродження», жіночий ансамбль «Просвіти», заслужений Державний хор «Верховина». Організатори фестин висловлюють щиру вдячність всім меценатам.

- День Незалежності у Бориславі пройшов дещо скромніше, ніж завжди, під час урочистої академії в Палаці культури виступили в. о. мера Борислава Василь Чабан, заступник міського голови Марія Граб люк, голова Бориславської станиці Братства вояків УПА Стефанія Левків, перший демократичний голова Борислава Володимир Копись, о. Михайло Мельник з Америки, який колись служив у Бориславі, депутати міської ради. Після офіційної частини відбувся святковий концерт за участю «Лемківської студенки», вокального ансамблю «Любисток», завершили свято духовним гімном «Боже великий єдиний».

- 20 серпня відбулося засідання виконкому Бориславської міської ради, на ньому заслухано звіт про виконання бюджету міста за I півріччя 2010 року. З загальних доходів 50 124,8 тисяч гривень 42 678,1 – загального фонду, а 7 446,7 – спеціального. До загального фонду надійшло 89,8% запланованих коштів, а до спеціального ще менше – 67,8%. Загалом виконання планових показників бюджету 2010 року в Бориславі становить 44,9%. Загальна сума недоотриманих податкових та неподаткових надходжень за 6 місяців – 4 392,5 тисяч гривень. Теж виконком затвердив проектно-кошторисну документацію на ліквідацію наслідків аварії на насосній станції «Рибник» та наслідків паводку 7 – 8 липня 2010 року на об'єктах КП «Бориславводоканал», а також на реконструкцію каналізаційного колектора в районі будинків №№ 6 – 8 по Грушевського і на капітальний ремонт асфальто-бетонного покриття дороги по вул. Коваліва, В. Великого та Дрогобицькій.

- З 10 по 20 серпня в Бориславі скоєно 6 крадіжок, зафіксовано 11 погроз фізичною розправою, 1 хуліганство, 7 нанесень тілесних ушкоджень, 1 ДТП, з випадки пошкодження майна, 2 випадки ухилення від сплати аліментів.

- Серпнева конференція вчителів відбулася в Бориславі 27 серпня, педагогів з початком навчального року привітала заступник міського голови Надія Геличак та головний освітянин Борислава Сергій Смоляк.

За матеріалами газети «Нафтовик Борислава»

Україна може стати східноєвропейським тигром

В першу неділю вересня своє професійне свято відзначають підприємці. У Трускавці відзначили його разом влада та бізнес,

святкування відбувалися в одному з найкращих ресторанів міста «Мисливському раю». Біля 15 години шикарні авто почали під'їжджати на

вулицю Д. Галицького, поважні люди міста зібралися разом, проте всередину ще поспішати не заходили. Навіть в такий день у кожного справи, тому одні обговорювали їх прямо тут із бізнес-партнерами, інші натомість

телефонували та вибачилися, що прийти не зможуть з тієї чи іншої причини. Врешті-решт міський голова Лев Ярославович запросив всіх (а присутніх було понад півсотні осіб) до святкової зали, де і відбулися дві частини свята – офіційна та неофіційна.

Держава повинна сприяти розвитку бізнесу, а не душити його, а багаті люди повинні мати Бога в серці та дбати про бідних і про Матір-Церкву – такими були тези виступу отця-декана Петра Івасівки, який закликав всіх присутніх спільно помолитися. Із вражаюче щирими словами виступив і голова нашого прекрасного міста Лев Грицак, він особливо подякував тим, хто підтримав ініціативу влади по спорудженні чи ремонту дитячих майданчиків у Трускавці, а також тих, хто не забуває допомагати греко-католицькій громаді у відновленні духовного центру митрополита Шептицького. Від імені влади Трускавця Лев Ярославович вручив грамоти підприємцям, їх було так багато, що нема сенсу зараз перераховувати всіх отримувачів цих відзнак від влади міста. Від імені підприємців виступили Володимир Наконечний з «Будівельних технологій XXI століття», Анна Беляєва з «Української книгарні» та книгарні «Моя Україна», Валентин Домбровський з «Терену», Світлана Довгалюк від ринку «Галицький підприємець», Володимир Кондзьолка з «Комп'ютерна група Дрогобич» (радник міського голови), а насамкінець зі словами вітань звернувся начальник трускавецької податкової Роман Гладій. Ведучою заходу була Зоряна Петрас, з концертною програмою виступили Роман Салань та група дівчаток.

Під час фуршету в своїх тостах теж багато говорили про життя підприємців, зокрема про потребу доброчинності. Володимир Маринкевич з санаторію «Карпати» зауважив, що дивлячись на дитячий майданчик зі свого помешкання, бачиш результат своєї праці, хоча це маленька частинка всього того, що робиться. Володимир Кондзьолка зауважив, що благочинність згідно Нового Завіту є немов позичкою Богові, який віддасть тобі сторицею – добре було б з кожної вкладеної гривні отримати сотню. Але віддачею є не лише матеріальне, а й духовні блага і про них теж говорив о. Володимир Боднарчук. Володимир Кушнір, Володимир Наконечний, Андрій Салань, Анна Беляєва теж привітали присутніх теплими словами.

Україна може стати потужною державою на зразок азіатських тигрів у економіці, говорив Валентин Домбровський, для цього і держава повинна не заважати розвиватися бізнесу, і сам бізнес повинен захотіти співпрацювати із владою для добра, для розвитку, для майбутнього. Нелегко є крутитися в цьому життєвому морі, нелегко заробляти кров'ю та потом кожну копійку, інколи ризикуючи здоров'ям чи і життям, але ці люди, підприємці, вже не можуть інакше. Вони не можуть і не хочуть жити на подачки держави чи кого б то не було, вони живуть за принципом «Хто не ризикує, той не п'є шампанського» і часто їм так хотілося б відповісти на всі безглузді закиди, що не можна нажити статки чесною працею, чесним способом. Проте підприємці не намагаються нікого переконувати, не розповідають, як важко, з поїздок у Чернівці чи Хмельницький у переповнених бусиках 90-х років вони починали бізнес, не бідкаються, а йдуть вперед, борються за виживання своє та своїх сімей, рухають вперед державу, несучи часто на своїх плечах непосильні податкові та інші тягарі.

І передчасно посивілі скроні, і недоспані ночі, і постійні перевірки, і конкуренція, і небажання прогинатися ні перед ким, а відстоювати свої честь та позиції – такими зазвичай є будні у підприємстві. Вони не служать грошам, бо добре знають їхню ціну і що таке інфляція, вони стараються бути із владою ні добре, ні погано, бо знають, що з державою жартати погані так само, як і з циганами, вони не просто бажають одне одному процвітання, а й реалізують свої бажання в дійсність, мрію у життя. Такі вони, наші українські підприємці.

Володимир Ключак

У Єпархіальному музеї Трускавця відкрилась виставка мистецтва в'язнів “Переображення Господньою любов'ю”

У Єпархіальному музеї Трускавця 3 вересня 2010 року відкрилась непересічна експозиція творів декоративно-прикладного мистецтва: автори робіт – засуджені, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі в різних областях України. Виставку “Переображення Господньою любов'ю” проводить Українська греко-католицька церква у співпраці з Берлінською галереєю MAGNIFICAT, Інститутом соціальної стратегії і Товариством “Мистецтво і в'язниця” за сприяння

Державної кримінально-виконавчої служби України.

Мета цієї виставки — посприяти суспільному порозумінню та комунікації через мистецтво з нашими співгромадянами, що опинилися у місцях позбавлення волі, а також познайомити широкий загал з кроками реформування пенітенціарної системи у контексті в'язничного душпастирського служіння Церкви. За

посередництвом Державної кримінально-виконавчої служби України було передано 148 творів від 142 авторів із пенітенціарних установ усіх областей України. Її вже побачили у Києві, Донецьку та Чернігові, Львові, Івано-Франківську, а тепер у Трускавці, а також частина робіт буде виставлятися у Палаці мистецтв м. Дрогобича.

Авторами цих шедеврів є люди, котрі відбувають покарання у місцях позбавлення волі. Через душпастирів греко-католицької церкви багато людей навернулися до Бога через засоби мистецтва. Найважливішим завданням душпастирської служби у в'язницях є відродження людини, котра вчинила злочин і перебуває в конфлікті із законом та суспільством, – розповідає референт душпастирства для пенітенціарної системи України від УГКЦ диякон Костянтин Пантелей – Спеціальна комісія вибирала найкращі твори. Завдяки мистецтву злочинці мають право відчутти духовний зв'язок із суспільством, відродитися духовно.

“У зображеннях картин цих ув'язнених представлено їхнє бачення світу – це свідчить про спрямування їхніх душ до світла, про відчуття ними людської гідності, - охарактеризував експозицію сам блаженніший Любомир Гузар. – У цьому маємо підтримувати наших співгромадян. Спробуємо, оскільки вони за ґратами і за колючим дротом можуть творити щось прекрасне, зробити адекватні кроки назустріч до нашого ближнього, щоб любов'ю серця та багатством душі преображати життя і світ”.

Тарас Шафран, директор Єпархіального музею

На порядку денному – футбол, або Футбол як інструмент передвиборчої агітації

Приємно, коли всі в Трускавці приділяють таку пильну увагу футболу, його розвитку. І команди створюються, і дитячі турніри проводяться. От тільки є одне але. Все це роблять напередодні виборів. Опісля - ні стадіону, ні футболу, а ні реалізації обіцянок щодо його розвитку.

ФК «Карпати-2010» - ця назва промовисто говорить про те, наскільки довго в переносному значенні цього слова може проіснувати новостворена команда за ініціативи голови ГО «Рада міста» Руслана Козира.

При всіх симпатіях чи антипатіях до даної особи, ми не хочемо нікого ображати. Тим паче, що наміри в нього благородні та варті уваги. От тільки чому саме зараз починають розвивати трускавецький футбол, який ледь жевріє вже більше п'яти років? Протягом цього затишшя лише керівництво ЗАТ «Трускавецькурорт» взяло на себе сміливість почати відроджувати цей вид спорту в його зародках, створивши при підприємстві дитячу футбольну команду з однойменною назвою (до того ж, зауважте, ще задовго до початку усіляких виборчих перипетій), яка й представляє наше місто-курорт на всеукраїнських змаганнях і навіть міжнародних. До речі, хто досі не знає: Іван Павлик офіційно є тренером дитячої футбольної команди ЗАТ «Трускавецькурорт» і за це отримує зарплату. І більше ніде та в ніякій іпостасі він не виступає. Робота в Трускавецькій ДЮСШ - у далекому минулому.

Дивно, що на збори клубу не було запрошено голову федерації футболу м. Трускавця В. Стецька. Натомість про перспективи спортивного курорту попросили розповісти голову федерації футболу Дрогобиччини В. Кобільника.

Окрім цього хочеться процитувати уривок з матеріалу газети «Джерела Трускавця»: «Статутом ФК «Карпати-2010» передбачена посада почесного президента - це має бути людина, яка зробила вагомий внесок в розвиток футболу міста і футбольного клубу...». Цією людиною став Руслан Козир. Бізнесмен, який, підкреслимо, хоче щось зробити для місцевого футболу. А вагомий внесок - це ж можна репрезентувати Івана Павлика, вихованці якого й поповнили ряди новоствореної команди і безкорисному ентузіазму якого можна лише позаздрити. Та й узагалі, складається враження, що, фактично, усі кандидати та претенденти на крісло мера міста те й роблять, що копіюють ЗАТ «Трускавецькурорт» та ФФТ. Як тільки ці структури проведуть роботу в плані розвитку футболу, так одразу решту діють під копірку. Це - нечесно. А загалом чудово, що хоч кілька наступних передвиборчих місяців трускавчани матимуть змогу насолоджуватися грою мільйонів на будь-який смак та колір.

Н. Козар, газета «Трускавецькурорт»

Відкритий лист міського голови Трускавця Лева Грицака до Євгена Юника, кандидата на посаду міського голови

Написати цю статтю мене змусила інформація, яку подав кандидат на посаду міського голови Євген Юник на зборах, присвячених річниці фонду, де він є почесним головою.

Київські політтехнологи, а не громадська ініціатива, як заявляє п. Юник, досконало продумали передвиборчу агітацію на зразок Леоніда Черновецького у Києві і дійсно досягають результатів. Керівництво ЗАТ "Трускавецькурорт", яке стоїть за Юником, при всій своїй скупості на міські потреби, виділило величезні кошти для підкупу виборців. Їм потрібно мати свого мера, щоб стати повним господарем у місті, щоб безкарно і без критики з боку міської ради викачувати гроші з міста, обкрадати мінімізацією сплати податків державу, місто і низькими ставками працюючих в ЗАТі людей.

Мене неодноразово інформували, що п.Юник, передчасно почавши передвиборчу кампанію, збирає людей і неправдиво інтерпретує дії міського голови, а то й відверто обманює, наговорює, хоч справляє враження інтелектуальної людини.

А тепер мені представили стенограму його виступу, яку я мушу прокоментувати, оскільки більша частина часу була присвячена запламуванню саме мене і оманю присутніх.

"Настав час ... надати допомогу тим, хто її потребує" - говорить Юник. А чому тільки тепер настав цей час? Чому, коли інші підприємства більше десятка років є благочинцями на великі суми грошей, ЗАТ "Трускавецькурорт", де Ви є членом Ради директорів, не виділяло впродовж останніх років жодних коштів на загальні міські заходи, не надало приміщення Палацу культури імені Т.Шевченка і виставило рахунок у 20 тис. грн. міській раді за зал для проведення щорічного конкурсу вертепів, що є підтримкою українських національних традицій і елементом культурної програми для відпочивальників всіх санаторіїв?

Ви звинувачуєте владу в тому, що та перешкоджала Вам орендувати кінотеатр "Злата" для демонстрації фільмів і приховуєте, що за оренду кінотеатру на той час була створена заборгованість у 40 тис. грн., яка і стала причиною розірвання угоди між орендодавцем і орендарем.

Ви вказуєте : "борги, які є за тепло, можуть перерости у велику біду". Тут Ви сто відсотків праві, але робите все для цього, аби біда сталася, при цьому заводите своїми теревами людей в оману, які вже Вам довірилися і навіть просять не голосувати за кредит на газ. Це злочин перед тими, хто не встановив індивідуального опалення, перед можливим пошкодженням комунального майна, і не доведи Господи, щоб розморозили будинки.

Який же Ви добродієць, коли свідомо йдете на зрив опалювального сезону і можливі важкі від цього наслідки для людей? Жадоба влади затьмарила Вам розум, а совісті у Вас ніколи й не було. Як і в попередній виборчій кампанії, коли Ви викрикували у мікрофон нав'язані своїм керівництвом брехливі фрази "Грицак приватизував "Карпати", "Грицак продав Палац культури "Мир", так і тепер - дурите людей. А чи не думаєте, що за таку поведінку треба буде відповідати колись перед найсправедливішим Суддею?

Палац культури "Мир" ніколи місту не належав, тому місто його не могло продавати. Та й гроші за відчуження корпоративних прав на цей об'єкт (всього 1 млн. 300 тис. грн.) пішли на рахунок продавця - ЗАТ "Трускавецькурорт". То хто ж продав "Мир"?

Щодо приватизації санаторію "Карпати" - тут є колектив санаторію. Ви собі навіть не можете уявити як так може бути, що Грицак не приватизував "Карпати"? Ви мислите в міру своїх внутрішніх переконань, як би Ви вчинили на місці Грицака, і зводите наклепи.

Ви порахували об'єкти, які я побудував і дорікаєте мені в цьому. Я крім цього побудував багато об'єктів у санаторії "Лісова пісня" в Шацьку, посадив не один сад, виростив двох синів. А чи порахували Ви, скільки випили горілки впродовж того часу, коли я будував і одержував за це державні нагороди? З собою я цього не заберу, воно залишиться для людей.

Не зможете зрозуміти і пристрасті до польотів, так багато оспіваної поетами, словами пісні "чому я не сокіл, чому не літаю", не зрозумієте й потреби розвитку технічної творчості і технічних видів спорту, але цей розвиток - наше майбутнє.

Людину, котра поставила запитання: "Який Ваш особистий внесок чи внесок фонду на церкву Покрови Пресвятої Богородиці", Ви назвали скептиком, не давши прямої відповіді. Запевняю Вас, що я також долучився до заміни даху церкви і зовсім не на заклик фонду (благодійний фонд виступає модератором, говорили Ви). Мені для пожертв зовсім не потрібна Ваша модерація, як і багатьом іншим християнам.

Ви, Юнику, говорите: "Чому у Трускавці немає жодної альтернативної котельні, що працювала би на відходах деревини, якої в нас достатньо, навколо Трускавця ліси, які ми спалюємо і вивозимо на смітник і сплачуємо за це кошти. Я пропонував міському голові поїхати в Житомир, там випускають котли, і лікарня, і школа могли би опалюватися, це була б альтернатива і менше навантаження". Я їздив, пане Юник, дивився і вивчав це питання. Власник заводу, де ці котли роблять, Леонід Крігер, запеклий авіатор, показав мені весь процес, злітали ми його вертольотом оглянути школу-інтернат, де встановлений котел на дрова і тирсу. Але ця школа розміщена у лісовому масиві і біля пилорами. Житомирські ліси - не лісопарк навколо Трускавця, який Ви пропонуєте палити. Ми не маємо альтернативного палива, дров, тирси, соломи, вітру, енергії річок чи моря. Тепловий насос запроєктований, але наразі для його придбання немає грошей. За підрахунками спеціалістів, затрати на його встановлення не окупляться за розрахунковий термін експлуатації. В іншому випадку повсюдно встановлювали б теплові насоси. Ви гадаєте, що є наймудрішим? Чи не є це задурюванням людей, котрі в цьому не розбираються? Довозити органічне паливо з інших регіонів буде дорожче, ніж оплачувати за газ. На моє прохання робилися наукові розрахунки, за якими вартісно до 1-го серпня найвигоднішим видом палива був газ, за ним - електроенергія, лише за ними - органічне паливо, оскільки воно потребує великих затрат на доставку, вивезення відходів і т.п. Тому, ті паливні брикети, виробництво яких Ви налагодили поруч з Трускавцем, не врятують місто.

Відверта непорядність є в тому, що Ви хочете скомпрометувати мене Партією регіонів, вигадуючи, скільки разів я їздив до Львова проситися у партію. Ви що пильнували за мною? Щоб вступити у партію, не треба їхати до Львова, - є Трускавецька міська партійна організація, і там є набагато порядніші люди, ніж Ви, не треба ними інших лякати.

Ви кажете, що мінеральні джерела не можна приватизувати, бо є закони, які не дозволяють цього зробити, і якби така можливість була, то міський голова давно б їх приватизував. Не судіть інших по собі. Ми з Вами по-різному розуміємо поняття порядність. Закон не дозволяє приватизувати джерело, але він дозволяє приватизувати свердловину, обсадні труби, надкаптажні споруди, а далі - і територію над родовищем. Ваше керівництво цього домогалося протягом восьми років, я ж це стримував. Згадаймо разом, як мною було відмінено рішення міськвиконкому про оформлення права власності на 16 свердловин з надкаптажними спорудами, що було першим етапом приватизації. Кажете, що восьмирічна війна з керівництвом ЗАТ "Трускавецькурорт" не дала результатів? Дала. Родовище "Нафтусі" і курортний парк сьогодні належать трускавецькій громаді. Створено комунальну гідрорежимну станцію, яка в майбутньому складе альтернативу монопольному видобуванню мінводи з метою прибутку для ваших господарів, і кошти від видобутку будуть йти в міську казну. І тут ми різні в своїх діях. Я ризикую, можливо і життям, а Ви - одержуєте всебічну підтримку і фінансування. Чи може оплачуєте своїм господарям за кімнату на другому поверсі першої курортної поліклініки, "нафаршировану" сучасною оргтехнікою і київськими спеціалістами з виборів?

Не лякайте людей продажем міської лікарні і відсутністю приміщення для соціальних служб. Ніхто не ставив питання продажу лікарні. Були пропозиції продати деякі приміщення комунальних служб, а недіючий корпус лікарні демонструвався як об'єкт, який є у наявності громади, оскільки опозиція розпускає плітки, що вже все продано.

Тепер щодо збору грошей від паркування автомобілів на вул. Суховоля, що Ви пропонуєте. Ідея ніби й добра, і карти Вам в руки як голові депутатської комісії з транспорту. Чому ж не розглядаєте і не вносите пропозицій офіційно? Бо Ви знаєте, що депутатами міської ради прийнято вже багато років тому рішення про статус вулиці Суховоля з обмеженим рухом транспорту. Тут би посилити вимоги до ДАІ.

Натомість, Ви не ставите питання перед своїми господарями про реальне і суттєве наповнення міського бюджету з таких джерел як: прибутки від реалізації мінеральної води, що вони обіцяли згідно договору; відновлення на 30 відсотків фонду зарплати для працівників, відрахування з нього йдуть в міський бюджет; оплата орендної плати за землю, 40 відсотків якої у місті займає ЗАТ "Трускавецькурорт" і платить одинарну ставку податку, замість потрійної, як це роблять всі законотворчі підприємства; викуп земельних ділянок, жоден клаптик землі не викуплений, що могло б суттєво наповнити міський бюджет.

Іншим разом, коли будете готувати записки із запитаннями до себе, чіткіше пишiть, або тренуйте старших жіночок, які їх озвучують, щоб не плутали, бо марка службової машини в міського голови не "Авілон", а "Авалон". А на запитання, що я на цій машині робив о 23 год. ночі на вулиці Воробкевича відповім: "Я не один раз, а двічі о цій годині був на тій вулиці, коли фірма "Дорсервіс" проводила ремонт тієї вулиці, щоб побачити, який об'єм робіт виконаний. Одного разу затримався в кабінеті до 23 години, іншим - повернувся о цій порі з двох нарад підряд в облдержадміністрації. Не лише п. Панков об'їжджав місто, як бачите, деколи часу не вистачає це зробити днем, то доводиться робити ввечері.

Але для Вас у всьому "винні коні". До речі, Вам, як такому ревнивому захиснику братів наших менших і голові комісії з транспорту можна було б зайнятися врегулюванням руху гужового транспорту і верхових коней, якщо Вас це так хвилює, а Ви заявляєте, що в тому, що коні опрацьовуються, винен Грицак, бо він перший запровадив у Трускавці катання відпочивальників каретами. Мені колись подібний докір робив психічно неврівноважений мешканець Трускавця, нацькований опозицією. Але Вам подібні заяви робити не личить, Ви ж є, ніби, інтелігентом, то ж добре усвідомлюєте, що катання кіньми є одним із елементів інфраструктури відпочинку і навіть лікування, але щось же треба говорити погане про Грицака поза очі. Це низько. Як станете міським головою, рекомендую видати розпорядження про заборону коням опрацьовуватися в громадських місцях. Погляньте на себе, перш, ніж осуджувати інших. Але, який з Вас був би міський голова і гарант справедливості, якщо ще ним не ставши, уже порушуєте Закон, проводячи передчасну передвиборчу агітацію та ще й таку брудну?

Лев Грицак, трускавецький міський голова

І жодного слідства!..

Перед початком наради при адміністрації міської ради до мене підійшов начальник ЖЕК № 1 Богдан Хомин і вручив листок паперу з текстом: мовляв, ознайомтеся. Йдеться про судові правила стягнення боргів з українського населення. Ознайомився - і виявляється, вони спрощені і настільки, що пересічному громадянину майже не залишають щілини, аби якось перебути кризовий період, бо саме він, «пересічний», повинен за ту кризу розплатитися. Отже, в чому суть: з набранням чинності нового Закону України «Про судові суди» почала діяти норма, за якою суд має право прийняти ухвалу, якщо буде заявлено вимогу про стягнення заборгованості за оплату житлово-комунальних послуг, телекомунікаційних, послуг телебачення та радіомовлення з урахуванням індексу інфляції та трьох відсотків річних, нарахованих заявником на суму заборгованості. Після ухвали цього закону відповідні зміни були внесені до норм Цивільно-процесуального Кодексу, що регулюють порядок спрощеного (не в повному порядку) вирішення питання про стягнення боргів.

Пан Богдан аж сявав від задоволення, мовляв, ось тепер у нас, жеківців, розв'язані руки у відносинах з нашими абонентами. Та нема чого втішатися з майбутнього людського горя, бо ж тикнеться той Закон і по Вас, а нарід і без «підганяйлів» платив би за послуги, якби мав гроші, та якби ті послуги були в дійсності й якісними. Втім, повернемося до Закону, а точніше до змін у ЦПК.

Механізм отримання судового наказу дуже простий: звернись у місцевий суд за місцем проживання боржника - зазначається у повідомленні. Причому на розгляд дається три дні, без судового засідання та виклику сторін. Потім копія судового наказу надсилається боржникові рекомендованим листом. Навіть якщо його не було за цією адресою, днем отримання копії наказу вважається дата на відмітці пошти про відсутність боржника за цією адресою, або дата, зазначена в поштовому повідомленні про вручення чи відмову на отримання. У боржника є 10 днів на те, щоб подати до суду заяву про скасування зазначеного наказу (у разі незгоди з ним). Якщо раніше було достатньо подати до суду таку заяву, щоби наказ був скасований майже автоматично, то тепер ця процедура ускладнилася. Якщо видача судового наказу проводиться без виклику сторін та судового засідання, то розгляд заяви про скасування такого наказу - навпаки: в судовому засіданні з участю стягувача та боржника.

Якщо так сталося і суд не отримав упродовж 13 днів (з урахуванням десятиденного терміну на подання боржником заяви на скасування судового наказу, то цей документ набирає законної сили; і суд видає його стягувачу для пред'явлення до виконання.

З огляду на низьку правову освіченість наших громадян та невисокий рівень захисту їхніх прав з боку правоохоронних органів, ціною таких змін стануть долі сотень людей, у яких відберуть квартиру, інші засоби для існування.

Будьмо уважні, шановні! Адже комунальники отримали «зелене світло» для жорстких санкцій проти вас.

Богдан Пиріг, газета «Нафтовик Борислава»

Ми хотіли привернути увагу влади

Сергій Центровський – електрик за фахом і голова профкому КП «Бориславводоканал» за вибором колективу. Нещодавно з його ініціативи скликали збори, на які запросили керівництво міста, прибув заступник міського голови Г. Корконішко, ряд депутатів на чолі з М. Лазаром. Розмова на зборах була дискусійною і... безрезультатною – жодної резолюції не прийняли. Чому? Це питання я й задав Сергієві.

- Треба виходити з того, яку мету ставив профком, скликаючи людей на зібрання. Фінансово-економічна ситуація на підприємстві знову загострилася. В принципі наші люди і без звіту директора знають, як воно є, адже зарплати місяцями не отримують. Ні, їм платять, але частково. Тим, хто курить, на сигарети не вистачає. Є ще заморожений борг по зарплаті за квітень і травень минулого року. Наші люди також розуміють, що то не є вина нинішнього директора, який уже десь п'ятий, а чи дев'ятий за останні роки. Тобто ми тут зрозуміли, що від перестановки директорів нема нічого доброго і вже ніхто не галасує «Геть Лопушанського!». Треба дати людині попрацювати, не шарпати, а може щось вийде? Мета наша була - привернути увагу міської адміністрації до наших проблем, а то після призначення Я. Лопушанського вона трохи задрімала і грошей на потреби виробництва не виділяє. Між тим, водоканал потрапив в останні кілька місяців у смугу витратних аварій - прорвало водогін на переході через р. Стрий біля с. Перепростинь, закупорився каналізаційний колектор на вул. Грушевського, є проблеми зі Східницею. Підприємство від міста грошової підмоги не отримало і витратило свої, які мали б піти на зарплату. І тут ми чуємо, що за таких умов директора збирається притягти до відповідальності прокурор. Звісно, на нашу думку, це вже занадто. Вважаємо, що притягти до відповідальності треба міську адміністрацію як безпосереднього винуватця в цій ситуації, яка склалася роками у водоканалі. Ми хотіли захистити директора.

- Як вважаєте, мети досягнуто?

- Сподіваюся, що так. Люди широко висловили те, що думаю. Г. Корконішко висловив те, що він думає - казав, що місто робить усе, аби водоканал економічно піднявся, скажімо, пішло навіть на підвищення тарифу на воду. Але мусить бути і якась віддача. В цілому ми знали наперед, що він скаже, адже не вперше зустрічаємось. Але депутати не дадуть владі вмити руки. Отже, увагу ми до себе привернули. Що ж до резолюції, то в цьому випадку залишається в силі резолюція минулорічних зборів, у якій ідеться про оголошення страйку в разі не прийняття позитивних рішень адміністрацією щодо фінансування потреб підприємства.

Богдан Пиріг, газета «Нафтовик Борислава»

Чого хоче відпочивальник?

У теперішніх ринкових умовах питання чого хоче гість нашого курорту щодня набуває все більшої актуальності. Ще кілька років тому місцеві представники оздоровчо-лікувальної галузі зрозуміли: розраховувати на держзакупівлю путівок від Фонду соціального страхування України оздоровницям Трускавця надто ризиковано і безперспективно. Рухатися слід у напрямку удосконалення сервісу, якості послуг та розширення реабілітаційно-лікувальної бази, що, в свою чергу, дасть можливість збільшити комерційний продаж.

ЗАТ «Трускавецькурорту», якому дісталася у спадок чимала, але здебільшого безповоротно застаріла матеріальна база, обрав рух до удосконалення одразу у двох напрямках. Перший і найвитратніший - зведення нових сучасних об'єктів. Другий - це поступове оновлення існуючого майна (номерного фонду, ремонт та

реконструкція приміщень допоміжних філій). Але окрім відтворення матеріального, затівцям доводиться враховувати й інші моменти, важливі для утримання товариства на належному рівні. А це і відповідний сервіс, і обслуговування, і увага персоналу. Звісно, що на всі ці моменти у товаристві давно звернули увагу, проте озброєність і поінформованість у цьому питанні теж абсолютно не зайві. Отже, за ініціативи відділу обслуговування на теренах підприємства «Трускавецькурорт» нещодавно було введено процес анкетування усіх без виключення відпочивальників. Цю вельми цікаву процедуру вже два місяці поспіль втілює в життя менеджер з адміністративної діяльності ЗАТ «Трускавецькурорт» Людмила Фоменко.

Заповнити анонімну анкету, в якій пропонується оцінити послуги проживання, лікування, харчування та інші, залишити, за бажання, свої відгуки чи коментарі можна одразу при поселенні. П разом з чистою білизною у прибраній кімнаті залишає молодший медичний персонал. Так само після виїзду гостей збирає заповнені бланки для опрацювання.

У розмові з менеджером Людмилою Фоменко з'ясувала, що до заповнення документа вдаються далеко не усі гості. Свої думки та враження на папері залишає десь приблизно 50 відсотків відпочивальників. «Проте і це вагомий результат, - запевняє пані Людмила, - бо поставлені оцінки, занотовані враження та відгуки про рівень того чи іншого напрямку дають можливість оцінити роботу обслуговуючого персоналу, починаючи з реєстратури і завершуючи медичними процедурами. Практично усі ці речі беремо собі на замітку, намагаємося відреагувати, якщо подія в межах нашої компетенції, чи попередити інші служби про наявність проблеми. Але є такі моменти, які абсолютно не залежать від роботи чи рівня обслуговування, на кшталт поганої погоди, непорядності деяких місцевих турфірм чи відсутності води».

Найцікавіші відгуки, безперечно, ті, у яких люди, не лінуючись, занотовували свої пропозиції щодо покращення обслуговування, дякували за чуйність персоналові тої чи іншої оздоровниці або нарікали на відсутність тих чи інших зручностей. Таким чином відпочивальники дали знати, що за умови дощової погоди їм дуже бракує розваг, деяким гурманам не до вподоби дієтичне меню чи бракує різноманіття у їжі, особливо овочів. А є й такі, які пропонують розробити дитяче меню через те, що малеча більш примхлива до їжі. Одні в опитуванні пожалілися на черги біля процедурних кабінетів у медичних центрах, ще інші - на поселення у кімнату різностатевих мешканців або людей із суттєвою різницею у віці. Є випадки, коли відпочивальникам не сподобався інтер'єр та меблі у кімнатах чи вони зауважували, що приміщення потребує ремонту. Не минулося без скарг і порад у медичній галузі: там і систему реєстрації та призначення процедур просили переглянути, і покращити матеріально-технічну базу деяких процедурних кабінетів тощо. А ті, яким бракувало розваг, пропонували запровадити в кожній із оздоровниць вечори танців чи дискотеки, організувати мистецькі заходи поетичні вечори, демонстрація вистав театральних колективів тощо).

Щоправда, відреагувати на деякі пропозиції ми встигли завчасно, бо сьогодні оздоровниці «Кристал» та – «Алмаз» вже проводять танцювальні вечори двічі на тиждень. Повсякчас відповідні дії викликають зауваження щодо ремонту номерного фонду, а невдовзі задовольнять прохання відпочивальників, яких не влаштував інтер'єр, закупкою та встановленням нових меблевих гарнітурів. Свої удосконалення згідно побажань вже здійснює напрямок харчування, зокрема, впроваджено розширення меню та введення послуги спеціального замовлення (особливо для тих, хто не притримується дієтичного харчування, для віруючих інших релігійних конфесій). Відтепер інтернетактивні гості у кожній із оздоровниць, без зайвих проблем матимуть доступ до світової Павутини, а санаторій «Весна» може похвалитися суттєвим збільшенням кількості телеканалів.

Але попри негативні коментарі чи пропозиції найбільше у таких анкетах простої людської вдячності, подяки за увагу та клопіт на адресу медичних працівників та обслуговуючого персоналу. Безперечно, дуже важливо знати про усі прорахунки та недосконалості процесу, аби вчасно реагувати та вміло удосконалювати свій сервіс. Але не менш важливо знати і відчувати вдячність людей, заради яких працює весь багаточисельний колектив закритого акціонерного товариства «Трускавецькурорт».

Галина Шумило, газета «Трускавецькурорт»

Що гальмує цілодобове водопостачання?

Проблема цілодобового водопостачання міста стара, як світ, та вирішити, при усьому бажанні влади, керівництва міста, нелегко.

На цю тему ведемо розмову з начальником Трускавецького водоканалу Володимиром Возняком.

- Володимире Франковичу, розкажіть, будь ласка, про ситуацію з водопостачанням у Трускавці.

- Скажу відверто - хотілося б, щоб ця ситуація була кращою, ніж є. На сьогоднішній день, порівнюючи з іншими містами Львівщини, вода у Трускавці повинна бути хоча б цілоденно, а не за графіком. Але треба сказати одне - в якійсь мірі ми весною запускали і цілоденне водопостачання на окремі мікрорайони, і, дякувати Богу, на сьогодні немає великих зривів з постачанням води згідно тих графіків, які існують. Тобто, трускавчани північної і південної частини міста отримують воду з п'ятої години ранку до десятої і з 17 до 22 години. У центральну частину міста вода подається практично цілоденно. Тобто з самого ранку до пізнього вечора. Ось така ситуація в місті з подачею води.

- Щодо тарифів на воду. Вони зростатимуть, чи залишаться такими, як є?

- На рахунок ціноутворення хочу сказати наступне. Жодного підвищення ціни на воду Трускавецький водоканал з власної ініціативи не робив. Що я маю на увазі? При підвищенні ціни, наприклад, на паливно-мастильні матеріали, енергоносії, зарплату ми жодного разу ціни на воду у зв'язку з такими подіями не піднімали. Ми вимушені піднімати ціну тільки у зв'язку з тим, що Дрогобицький водоканал піднімає ціну на водопостачання Трускавецькому водоканалу. Востаннє Дрогобицький піднімав ціну на постачання води та водовідведення на 30 відсотків у грудні минулого року. Це була дуже суттєва сума, яка, в принципі, зимою загнала наше підприємство у глухий кут. Чому? Тому, що нові тарифи Дрогобицького водоканалу були введені у грудні, а ціни для абонентів, які були розроблені на підставі цих тарифів, були введені нами практично аж у березні. Тобто ми фактично два місяці працювали у страшних збитках. В результаті це негативно відбилося на нашому фінансовому становищі. Ще до сьогодні ми виходимо з тих боргів, яких зазнали.

- У нас є питне озеро. У зв'язку з певними проблемами забір води з нього на певний час припинився. Коли ж воно запрацює?

- Зрештою, якщо відверто, воно могло запрацювати ще в минулому році після реконструкції водоочисних споруд. Але в пояснювальній записці того проекту реконструкції закралася, скажемо, описка проєктантів. Десь було написано, що коагулянт має подаватися автоматично, тобто без участі людини. Очевидно, мав би стояти якийсь прилад, який проводить аналіз води і дає команду власне дозатору на подачу коагулятора у воду. Але в технічній документації - кресленнях, розрахункових схемах, в кошторисах жодних параметрів, жодних даних про цей прилад не вказується. Хочу сказати ще одне. Ми зверталися на рахунок такої автоматизованої коагуляції води в різні інстанції, зокрема в Академію Наук України. Навіть писали до Москви, чи є в них такі системи. Нам відповіли, що в них автоматизація коагулювання води введена частково. У нас в Україні така система ще не впроваджена ніде. І такого обладнання, яке б повністю вело цей процес, в природі поки що не існує. Тому це питання дуже проблематичне, хоча наші німецькі партнери нам підшукали подібне обладнання для таких процесів, і практично ми могли б його ввести. Та єдина проблема - кошти. Для цього нам потрібно приблизно 100 тисяч гривень. Наразі таких грошей у нас нема. У разі надходжень якихось інвестицій чи коштів з бюджету цю проблему ми змогли б закрити. Тобто частина Трускавця знову мала б якісну питну воду з нашого водосховища.

- Коли говорити про якість нашої води, чи відповідає вона діючим нормам?

- До нас неодноразово приїжджали спеціалісти з АНУ, які займаються проблемами води в Україні. Вони брали проби води, проводили відповідні аналізи, і сказали - Київ багато б віддав, аби така вода була у столиці, як у нас. З озера воду можна брати однозначно, звичайно, після відповідної очистки.

- Чи готові ви брати воду з "Стебникводоканалу"? Наскільки мені відомо, це підприємство в певній мірі підпорядковане вам?

- Ну, це не зовсім так. Там свою частку має "Альфа плюс". Знаю, що з грудня минулого року там розпочалася реконструкція очисних споруд, трубопроводів та інше. Одночасно у процесі реконструкції у Стебнику ми у себе в Трускавці замінили ряд трубопроводів для того, щоб з цього підприємства можна було брати воду для курорту. На ці роботи "Альфа плюс" затратило до трьох мільйонів гривень. Усі роботи там було виконано до березня цього року. Уже провели опробування цієї лінії. Система дієздатна і воду з цього джерела можна брати. Заважає лише одне - немає ще дозволів ні з санепідемстанції, ні від інших служб, які до цього причетні.

- Відомо, міський голова Лев Грицак у своїй передвиборчій програмі говорив про концепцію водопостачання міста. Передбачалося до 2010 року цілодобове постачання води для мешканців міста. Однак ця програма на сьогоднішній день ще не виконана. Яка тому причина?

- Хочу сказати, що з часу існування ТзОВ "Трускавецький водоканал", а це уже п'ять років, зроблено не мало. Більше того, для вдосконалення водопостачання та водовідведення за цей час зроблено стільки, чого не зроблено за всі 14 попередніх років незалежної України. З впевненістю можу сказати, що такі потужні роботи, які велися у нас, ніде на Львівщині не проводилися. Було замінено 11 кілометрів магістральних трубопроводів із 65. Це дуже суттєва цифра. Побудовано нову насосну станцію, яка ще не введена в дію, замінено деякі каналізаційні мережі, та інше. Вкладено значні кошти як з боку міської ради, підприємства "Альфа плюс" так і нашого водоканалу. На сьогоднішній день вкладено у ці роботи десь до 40 млн. грн. Ще й зараз на вулиці Стебницькій можна побачити гору нових магістральних труб, призначених для приєднання нової насосної станції до мережі. На жаль, цього ще не сталося, бо два роки тому країна, і ми в тому числі, увійшли в кризову ситуацію. Банки не давали кредитів, тому роботи з впровадження цієї концепції припинилися. Так, за цих два роки немає чим похвалитися, бо зроблено мало. Єдине, що радує, це приєднання потужного джерела водопостачання з Доброгостівського водосховища через стебницьке підприємство. Ще одне. В програмі підготовки до Євро-2012 нам пообіцяли, звичайно, за нашими розрахунками та поданнями, виділити на ці роботи 57 млн. грн. На жаль, поки що ніяких поступлень немає. А якщо і будуть, то їх за короткий час неможливо освоїти.

- Ви говорили про нову насосну, яка практично готова до пуску. То що заважає ввести її в експлуатацію?

- Насосна обладнана необхідним устаткуванням і до роботи справді готова. Але треба ще підвести мережі до насосної, електропостачання, не зроблено два буферні резервуари. Власне ця станція розрахована на цілодобове постачання води місту. Для того, щоб виконати названі роботи, потрібно ще з 20 мільйонів гривень. Таких грошей ми, наразі, не маємо.

- Побутує думка, немов би "Дрогобичводоканал" міг би забезпечити водою Трускавець цілодобово. Це реально?

- Я цього не заперечую. Але, щоб це стало можливим, і збудовано нову насосну станцію, бо стара не має потрібної потужності, буферних резервуарів і давно потребує ремонту.

- Словом, для виконання програми цілодобового постачання води потрібні кошти і ще раз кошти.

- Очевидно, що так. Без них, незважаючи на велике бажання і влади, і опозиції, це зробити не вдасться.

Андрій Говіщак, газета «Франкова криниця Підгір'я»

Таким був шлях до Незалежності

/ГКЧП через призму 19 років/

Ішов серпень другого року існування в Бориславі міської ради першого демократичного скликання, де мені доводилося головувати. Обсяг роботи у той період був виконаний вельми великий, як у сфері національного відродження, так і в сфері економічного життя міста. Було відроджено храми національної Української Греко-Католицької Церкви, департизовано навчальні заклади, підприємства, установи, у всіх школах навчання велось за новими тимчасовими національними програмами. У місті повністю було покінчено з комуністичною партією, перейменовано вулиці міста, демонтовано п'ять пам'ятників чужинцям, які нічого не зробили для України - Леніну, Горькому, Островському, Кошовому і Морозову, всю документацію в установах і підприємствах почали вести українською мовою, затверджено вживання національної символіки, перебрали від МК КПУ часопис «Нафтовик Борислава» і т. д. і т. п.

В економічній сфері питання стояло набагато гірше, хоч бюджет виконувався, люди одержували зарплату, будівництво велось, але грошова маса була значно більшою за товарну, тобто люди мали масу грошей, за які майже неможливо було щось купити. Але завдяки бартеру, допомозі керівників торгівлі області наше місто в цій сфері не пасло задніх.

Москва, її вірні діти - КПСС і КГБ, не спускали очей з тих союзних республік, яких надихав дух свободи й незалежності, в т. ч. і з України. В Москві вже не вірили, що такого союзу, який був до 1990 року, вже не буде і її керівництво розробило новий союзний договір, який хотіло нав'язати Україні. З усієї України під Верховну Раду щоденно прибували все нові й нові пікетувальники з вимогою не підписувати нового союзного договору. З Борислава кожен тиждень відправлялись автобуси для пікетування. А у липні за моєю пропозицією вирішено провести виїзну сесію Бориславської міської ради з одним питанням: «Недопущення підписання Україною союзного договору». В цей час в столиці України Києві вже відчувалось щось повстанське. Революційне. В самій Росії був свій неспокій. Єльцин також боровся за владу з Горбачовим. Словом, політичне повітря в союзі було сильно наелектризоване. І от закінчується друга декада серпня. Горбачов з родиною відпочивав у Форосі. Уранці, 19 серпня, всі радіо- і телестанції передали про те, що в СРСР створено «Государственный Комитет по чрезвычайному положенню» (ГКЧП). Стає зрозумілим, що Горбачова усунуто від влади і від того дня чинні тільки розпорядження ГКЧП.

До лікарні, де я в той час лежав, викликаю автомобіль і скликаю нараду з прихильників оксамитової революції. Вирішено було взяти мене під цілодобову охорону і не виходити з приміщення міської ради. Охорона озброїлася, хто чим міг. Топірцями, молотками, сокирами, газовою зброєю, обрізами з карабінів та рушниць, а також пістолетами та револьверами. Керівником охорони я призначив Ярослава Зварича. На мої телефонні сигнали з проханням про політичну нараду ні Львів, ні Київ не відповідали. Із засобів інформації стало відомо, що керівництво ГКЧП дало розпорядження ввести в Москву танки. А тим часом бориславські комуністи, які мали заборгованість зі сплати членських внесків, вишикувались у довгу чергу біля Ощадбанку, щоб їх погасити, бо мали страх про розправу від прихильників головного гекачепіста Крючкова.

З 19 на 20 серпня не можу заснути, декілька разів перечитую Закон СРСР «Про громадські об'єднання» і приходжу до висновку, що створений у Москві ГКЧП не є конституційним і що проголошення ним розпорядження про підпорядкування йому всіх державних інституцій - це є не що інше, як державний переворот. Тому відповідно до ч. 2 ст. Зі згаданого закону, КПРС, яка керувала цією антиконституційною діяльністю, є незаконним громадсько-політичним формуванням й її діяльність у державі підлягає забороні.

Думка гарна, ніби є за що зачепитися, але на якому рівні і хто візьметься втілити в життя цю ідею? 21 серпня, о 9.30 телефоную до Києва, Львова - мовчанка.

В голові рояться різні думки - що робити, як запобігти новій хвилі терору в Україні, а він міг бути, коли б верх був би на боці ГКЧП.

Поступово визріває рішення: започаткувати заборону і розпуск КПРС із нашого міста, а потім може все розвинути за ланцюговою реакцією. Але тут виникає питання, яким органом ради розглядати це питання: сесією чи виконкомом? Будь-який правник скаже, що тільки сесією, але про скликання сесії заздалегідь подається інформація в засобах інформації з порядком денним і датою проведення. І я вирішую виконкомом, і то терміново, щоб нікому навіть в голову не прийшло, що це протизаконно. Запрошую на нараду Я. Залуського, Л. Дадацьку, Р. Копися та М. Пігура. Підготовлюємо всі необхідні документи (все робиться таємно), вирішуємо розпочати роботу виконкому в 11.00 22 серпня. Загальному відділу подаємо список людей, яких треба запросити на засідання, крім членів виконкому. Ще довго сидимо в мене в кабінеті, обговорюємо різні можливі наслідки нашої затії, але ми були на все готові, як справжні революціонери. Наступало 22 серпня, розпочався робочий день, відвідувачів майже немає, варта пантує на поверхах, я ходжу по кабінеті і підспівую для бадьорості: «Не сміє бути в нас страху», «Гей же до зброї браття за волю», «Із гір Карпат несеться гомін волі» та ін. Ще задовго до 11.00 до кабінету почали заходити члени виконкому. Я. Залуський - перший заступник, М. Зарицький - заступник, С. Рефцьо - заступник, Я. Пристай - заступник, П. Іванишин - керуючий справами, Н. Мацієвська, Ю. Паздерський, В. Біньо, О. Шуміловський, І. Удовенко - члени виконкому. Серед запрошених - Л. Дадацька, заступник голови ради, Р. Копись, голова УРП, М. Пігур, голова комітету контролю, І. Юринець - кореспондент часопису «Нафтовик Борислава», В. Павленко, начальник МВ КДБ, П. Одинець, прокурор, О. Вовк, начальник МВ МВС, Є. Скори-ков, секретар МК КПРС (останні чотири на засіданні не були присутні, чекали виклику в приймальні).

Запрошені й Ю. Дубчак - зав. оргвідділом, Д. Вельгуш - зав. загальним відділом, С. Блашків - в. о. завідувача відділу протокольної частини. Рівно в 11.00 я охарактеризував політичне становище в Союзі і пояснив присутнім, що згідно Закону ССРСР «Про громадські об'єднання» я виношу проект рішення з цього приводу. Я тільки фіксую постановчу частину цього рішення:

1. Визнати діяльність Бориславського міського комітету КПУ протизаконною і заборонити на території міської ради функціонування всіх його структур.
2. Заборонити МК КПУ використовувати приміщення в будинку № 42 по вул. Шевченка.
3. Бориславському відділенню Промбудбанку та Ощадбанку не проводити фінансових операцій з МК КПУ.
4. Керуючому справами П. Іванишину взяти на баланс приміщення колишнього МК КПУ.
5. Начальнику вузла зв'язку відключити зв'язок і радіо із приміщень МК КПУ.
6. Начальнику МВ МВС О. Вовку забезпечити охорону громадського порядку при виконанні цього рішення.
7. Контроль за виконанням цього рішення покласти на першого заступника голови виконкому.

В обговоренні взяли участь О. Станович, Ю. Паздерський, Я. Пристай, П. Іванишин - усі підтримали проект. «За» проголосували всі члени виконкому.

Після цього я звелів секретарці запросити керівників правоохоронних органів, зачитав їм рішення, разом із юридичною мотивацією, і попросив висловитись, чи є у них юридичні зауваження. Ніяких претензій у них не було. Далі я попросив секретарку запросити першого секретаря МК КПУ Є. Скорикова...

Після закінчення засідання виконкому відбулось віче, на якому Ярослав Зварич з будівлі МК КПУ скинув червоний прапор. А внизу Орест Флюнт спалив його. Комуністи зразу не здались, а заблокувались на четвертому поверсі й не пропустили туди навіть міліцію. Сиділи вони там під добровільним арештом до 24 серпня - коли стемніло, вони, похнюпившись, виходили по одному на волю.

Володимир Копись, голова Бориславської міської ради першого демократичного скликання, Почесний громадянин Борислава та Маріямполья, кавалер ордена «За заслуги» III ст., референт з політико-ідеологічних питань Братства ОУН-УПА, почесний голова Бориславської МО Конгресу Українських Націоналістів, газета «Нафтовик Борислава»

Благословімо дітей!

«Не благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб зберіг їх від злого» (Ів.17:15)

Так швидко проминуло літо, і знову школи, гімназії, училища, технікуми, університети відкрили свої обійми для учнів та студентів. Пролунав перший дзвінок, і почалося навчання. Для тих, хто цього літа вступав до навчальних закладів – це був час серйозної підготовки, переживань, бо ж після багатьох років навчання у рідній школі перед ними відкрилися нові горизонти, і вони пішли новими дорогами, незваними їм раніше. Хтось продовжив навчання у рідному місті, а багато поїхали в інші міста, можливо далеко від рідного дому. З хвилюванням, настановою, благословінням на устах, батьки випроваджували своїх дітей у невідоме для них майбутнє. На новому місці їм знову доведеться, як вперше, зустрітись з новим колективом, зустрічати та вирішувати нові проблеми. І хоча тепер є мобільний зв'язок, і можна в будь-який час зателефонувати додому, все ж таки багато рішень їм доводиться приймати самостійно. Почався для них новий етап у їхньому житті – такий собі екзамен в життя. Багато, на жаль, не здадуть цей екзамен успішно, бо були невідповідно підготовані відповідно, але це вже вина не настільки їхня, як нас, батьків, які були зобов'язані підготувати своїх дітей до життя. І як би ми не намагалися зберегти та захистити своїх дітей від усякого зла, вони все одно зустрінуться з ним лицем у лице, і від

їхніх прийнятих особисто рішень буде залежати їхня доля в майбутньому. Навіть, якщо ми і затримали б їх ще на декілька років біля себе, то рано чи пізно вони вилетять з нашого затишного сімейного гнізда, щоб влаштувати своє особисте. Так уже закладено самим Богом, і ми не в силах щось змінити, та й не варто щось змінювати.

Тому, коли Ісус молився за своїх учнів, то просив не забрати їх зо світу, але у світі зберегти їх від злого. Ісус знав, що перед ними будуть нові далекі дороги, знав, що вони понесуть Євангелію по всій землі, тож навчав їх щодня та молився за них. Отож і ми, поки діти є біля нас, повинні навчати їх і підготовляти в життєву дорогу. І дуже добре, коли ми навчаємо їх не тільки словом, але й своїм особистим прикладом, бо вони будуть робити не те, що ми їм кажемо, але те, що ми робимо. І щоб потім не журитися і не страждати, дивлячись на те, як у них не складається життя, нам вже сьогодні терміново потрібно переглянути своє життя і покаятися перед Богом та дітьми, коли ми не були для них тим світлом, яке веде до благословіння. Ми дуже часто переймаємося тим, щоб у них була вища освіта, якісна їжа та одяг, свій дім чи квартира, і це все добре та потрібне, але часто з освітою у своєму домі вони бувають самотні та нещасливі, тому що були не підготовані до життя та не здали екзамен.

Деякі батьки буває надзвичайно контролюють кожен крок своєї дитини, вирішуючи за них геть усе, і поки діти маленькі, їм це вдається, але коли діти виростають і вириваються з-під батьківського контролю, то немов голодні та дикі кидаються на все і дуже часто попадають у різні залежності та проблеми, бо знову ж таки вони виявилися слабкими і не підготованими до життя.

Звичайно, відпускаючи дітей від себе, даючи їм право вибору, ми ризикуємо, але по суті все наше життя – це ризик. Бог Отець, створивши нас з вільною волею та правом вибору, теж ризикував. Ризикував Він і зростивши дерево Пізнання і зла. Але Богу не потрібні запрограмовані роботи, а слухняні діти, перед якими є вибір. І коли перед нами є спокуса, але ми добровільно її відкидаємо, щоб бути вірними Богу, ось це і є Богові до вподоби.

Давайте розглянемо деяких Біблійних персонажів, які стали прикладом для всіх поколінь. У книзі Даниїла ми читаємо про четверо юнаків: Даниїла, Ананію, Мисаїла та Азарію, яким начальник євнухів дав нові імена: Даниїлові – Валтасар, Ананії – Шедрах, Мисаїлові – Мешах та Азарії – Авед-Него. Вони були забрані з рідної землі в чужу країну, щоб прислужувати в царському палаці. Перед ними постали різні спокуси та випробування, але вони вистояли і здали екзамен на відмінно. Вони не поклонились боввану, якого поставив цар Навуходоносор, і були вкинені до огненної печі, але були збережені Богом. Тоді цар Навуходоносор видає наказ по всій Халдейській Імперії. «А тепер від мене видається наказ, що кожен з народу, люду та язика, який скаже що згідливе на Бога Шадраха, Мешаха та Авед-Него, буде почетвертований, а дім його обернений буде на сміття, бо немає іншого Бога, що міг би так урятувати, як оце. Того часу цар зробив, щоб добре велося Шадрахові, Мешахові та Авед-Негові в вавилонській окрузі. Цар Навуходоносор, до всіх народів, племен та язиків, що мешкають на всій землі: Нехай вам примножиться мир! Знаки та чуда, які зробив зо мною Всевишній Бог, уважаю за відповідне об'явити. Які великі Його знаки, й які потужні Його чуда! Царство Його царство вічне, а Його панування з покоління в покоління!» (Дан. 3:29-33) А пізніше за царювання Дарія Мідянина Даниїл стає прем'єр-міністром. І знов за свою вірність Богові, він піддається випробуванню. Його кидають у лев'ячу яму, але Бог зберігає його. Тож після цього цар Дарій теж видає наказ. «Того часу цар Дарій написав до всіх народів, племен та язиків, що мешкали по всій землі: Нехай мир вам примножиться! Від мене виданий наказ, щоб у всьому пануванні мого царства тремтіли та боялися перед Даниїловим Богом, бо Він Бог Живий і існує повіки, і царство Його не буде зруйноване, а панування Його аж до кінця. Він рятує та визволяє, і чинить знаки та чуда на небі та на землі, Він урятував Даниїла від лев'ячої сили. І той Даниїл мав поведження за царювання Дарія та за царювання Кіра перського» (Дан. 6:26-29).

Ми бачимо четверо юнаків, які були в неволі, але через свою вірність Богові перевернули всю Вавилонську Імперію. Біля них не було батьків, ні родини, ні друзів, але їхнє правильне виховання в дитинстві дало про себе знати в чужій землі.

А в 2 книзі Царів у 5 розділі ми читаємо про чудесне очищення Сирійського полководця Наамана від невилікованої хвороби – прокази. А сталося це завдяки малій дівчині. Читаємо 2 Цар.5:1-4: «А Нааман, начальник війська сирійського царя, був муж великий перед своїм паном, вельмиповажаний, бо через нього Господь дав перемогу Сирії. І був це муж дуже хоробрий, але прокажений. А сирійці вийшли були ордами, і взяли до неволі з Ізраїлевого краю малу дівчину, і вона usługувала жінці Наамана. І сказала вона до своєї пані: Ох, коли б пан мій побував у того пророка, що в Самарії, то він вилікував би його від прокази його! А Нааман прийшов, і доніс своєму панові, говорячи: Отак і отак говорила та дівчина, що з Ізраїлевого краю». Далі ми читаємо про те, як Нааман пішов в Ізраїлеву землю, і там через пророка Єлисея отримав зцілення. Мала дівчина, взята в неволю в чужій країні, змогла стати благословінням для великого полководця. Звідки така сила віри в малій дитині?

А Йосип, син Якова. Його зраджують рідні брати та продають в Єгипет. Там, в чужій країні, він відмовляється від гріха і попадає у в'язницю. Та з часом, залишаючись вірним Богу, він стає другим після фараона і рятує не тільки свою родину від голоду, але й весь Єгипет (читайте Буття 37-47 розділ). Зрада, чужа країна, спокуси, але Йосип залишається вірним Богу. Оце і є виховання та підготовка дітей до життєвого екзамену.

Тому, дорогі батьки, давайте приготуємо своїх дітей до життя та благословімо їх в дорогу, приготовану їм самим Богом. І нехай вони змінюють лице нашої землі та й усього світу. Нехай вони стають добрими, почесними громадянами нашої країни, щирими та богобійними християнами, щоб ні нам, ні Богу не було соромно за наших з вами дітей, але щоб ми могли пишатися та тішитися їхніми перемогами та успіхами.

Анатолій Кузьмич, пастор церкви «Добра Новина», м. Трускавець

Замість квітки на свіжу могилу

/На дев'ять днів від смерті Богдана Аксентійчука/

Це літо стало останнім для Богдана Аксентійчука. То його шістдесят перша пора року, яку відміряла доля. Весь час, відпущений Всевишнім, він намагався використати якомога ефективніше, раціонально, корисно.

Народився Богдан Аксентійчук 18 грудня 1949 року в селі Щитівці Заліщицького району Тернопільської області в селянській сім'ї. Спочатку закінчив Чортківське медичне училище, а в 1977 році - Тернопільський медичний інститут. На курорті Трускавець працював з 1978-го. Спочатку - ординатором-урологом, згодом - завідувачем урологічного відділення санаторію «Кристал». Упродовж 1994-2006 років очолював ЗАТ «Трускавецькурорт» та клінічний санаторій «Каштан». Останні три роки Богдан Іванович був головним лікарем санаторно-курортного комплексу «Моршинкурорт».

Перебуваючи на керівних посадах, Б. Аксентійчук постійно займався науковою роботою. Перша наукова публікація майбутнього доктора медичних наук побачила світ у 1987 році. По-справжньому серйозні наукові дослідження розпочалися в рамках співпраці з відділом експериментальної бальнеології інституту фізіології ім. О. Богомольця НАН України в якості наукового співробітника групи клінічної бальнеології та фітотерапії. В 1996 р. він захистив кандидатську дисертацію, а в 2004-му - докторську. В останній досліджував «Роль сечової кислоти в реалізації лікувальних ефектів бальнеофакторів курорту Трускавець».

За вагомими заслугами в лікувальній, санаторно-курортній справі Богданові Аксентійчуку було присвоєно звання «Заслужений лікар України». Він також нагороджений орденом «За заслуги» II і III ступенів, іншими державними відзнаками. А ще під керівництвом Богдана Івановича кандидатські дисертації писало чимало молодих спеціалістів у Трускавці та Моршині, які і продовжать його добру справу. Провести в останню дорогу свого колишнього керівника прийшли сотні працівників ЗАТ «Трускавецькурорт».

Він любив землю, любив працю на цій землі і був щасливим від того, що повертав здоров'я людям. Однак повернути здоров'я йому не зміг ніхто, тому невблаганна передчасна смерть завадила реалізувати задумане в улюблену санаторно-курортну галузь, якій присвятив життя. А він ще стільки доброго хотів зробити!

Згадуємо цю добру людину на 9 день за християнським звичаєм і висловлюємо щирі співчуття родині покійного. Богдан Іванович був яскравою зіркою, яка згасла так раптово і цього не можна не помітити. Його служба науці, рідній країні і рідному народу є прикладом того, що можна в цьому світі бути людяним, милосердним, добрим, справедливим і водночас простим. Зі смертю Богдана Івановича наче відкрилася порожнеча, його відсутність відчувають не лише Трускавець та Моршин, не лише близькі, рідні та знайомі і друзі, але і вся наука, курортна галузь. В нашій державі надзвичайно мало таких фахівців, як Богдан Іванович, але Бог забрав його до Себе. Молимося стиха за християнським звичаєм за упокій душі Богдана Аксентійчука, нехай добрий Господь упокоїть його на лоні Авраама, Ісаака та Якова, де всі праведні спочивають. Вічна йому пам'ять.

Ярослав Кіт, газета «Трускавецькурорт», Володимир Ключак, «Трускавецький вісник»

30 серпня на 74-му році життя упокоївся в Бозі МОТИКА Михайло Петрович. Висловлюємо щирі співчуття Юрію Мотиці в зв'язку з цією важкою втрапою, смертю батька. Нехай земля йому буде пухом.

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».